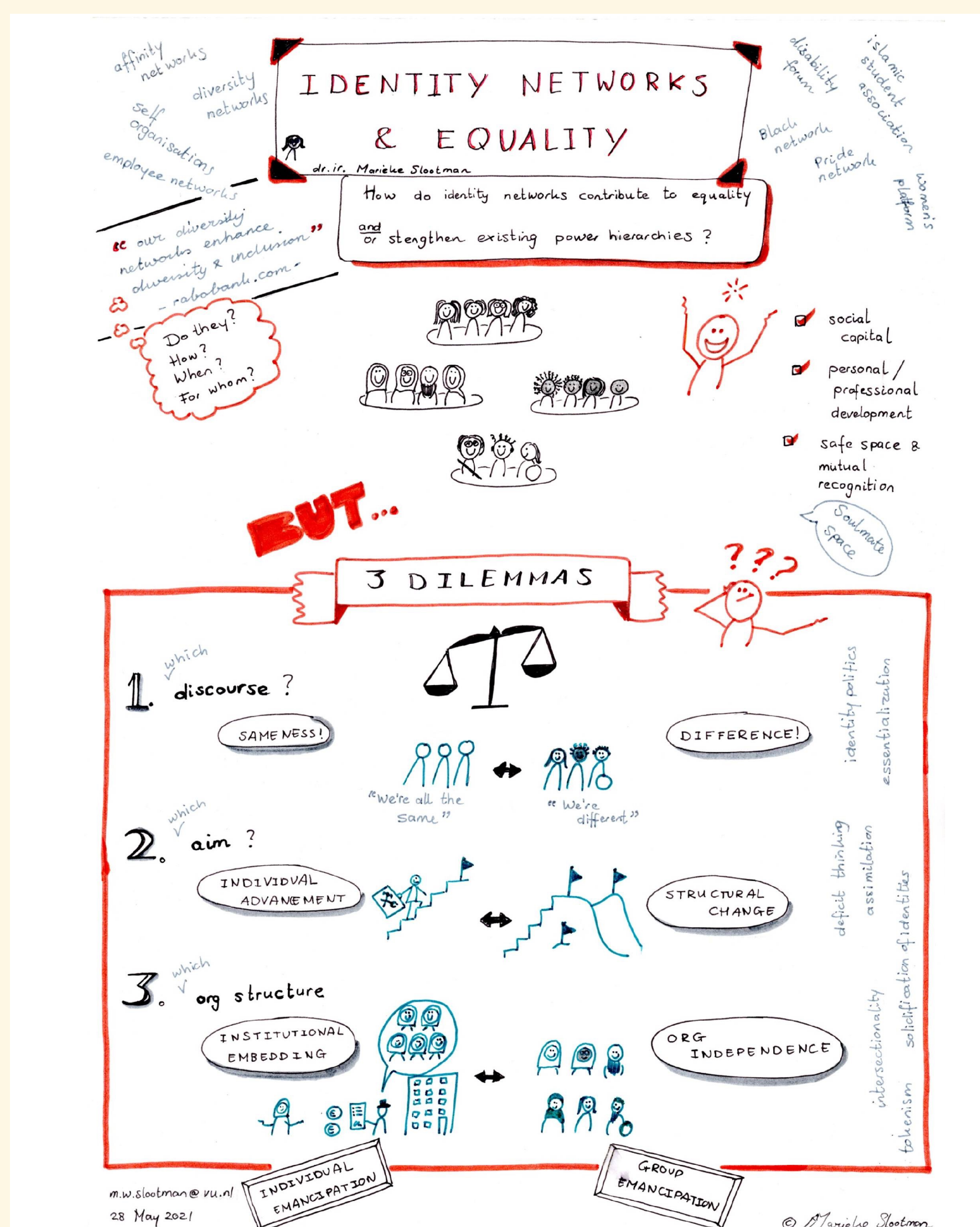

Jongerennetwerken, ongelijkheid en agency

Deelnemers consortium:

- Marieke Slootman (VU)
- Tigran Melikian (VU)
- Machteld de Jong (Hogeschool Inholland)
- Tjitske Lovert (Hogeschool Inholland)
- Fiona Veraa (HvA)
- Oumaima el Hammouti (HvA)
- Rumeysa Unal (Diversity Talks)
- Youssra El Ballaj (Diversity Talks)
- Erik van Halewijn (Diversity Talks)
- Mary Tupan-Wenno (ECHO)

Centraal vraagstuk

Identiteitsnetwerken, zoals islamitische studentenverenigingen of multiculturele jongerenorganisaties, zijn in potentie krachtige actoren en partners in de strijd tegen ongelijkheid. Ze kunnen voor hun leden sociale mobiliteit en participatie in besluitvormingsprocessen bewerkstelligen, en bijdragen aan veerkracht in moeilijke omstandigheden, zoals de COVID-situatie. Tegelijkertijd kunnen identiteitsnetwerken zelfbeschikking en mobiliteit juist in de weg staan, en segregatie en stereotypering versterken. Gemeenten en onderwijsinstellingen worstelen met de keuze tussen generiek- en doelgroepenbeleid, en met de vraag hoe zij met identiteitsnetwerken kunnen samenwerken. Hoe kunnen we de rol die deze netwerken spelen voor leden en niet-leden begrijpen, en welke rol zouden deze netwerken kunnen (en willen) spelen als actoren en partners in de aanpak van ongelijkheid?

Eerste bevindingen

- ❖ Studenten voelen zich thuis in het netwerk en geven aan veel persoonlijke en professionele vaardigheden te hebben geleerd.
- ❖ Er zijn verschillen *tussen* netwerken, maar ook *binnen* netwerken. Studenten beschouwen dit als positief, zo leren ze nieuwe mensen en nieuwe werelden kennen.
- ❖ Het merendeel van de studenten is eerstegeneratie hoogopgeleid binnen de familie en ervaart grote verschillen tussen de wereld van het hoger onderwijs en de wereld thuis.
- ❖ Het netwerk kan worden gezien als een veilige tussenruimte van gelijkgestemden, waar ze zich niet hoeven aan te passen, geen sprake is van botsende loyaliteiten en prestatiedruk.
- ❖ Het netwerk geeft hen meer zelfvertrouwen en een groter netwerk en bereid hen zo voor op de professionele wereld.

“En op de universiteit ging iedereen er gewoon heel erg vanuit dat je ouders hoogopgeleid zijn en dat ze rijk zijn, weet ik allemaal. En, dat is bij mij gewoon niet... (lacht). Mijn ouders zijn niet opgeleid. Ja, middelbare school, en ze zijn ook niet rijk, dus wat dat betreft voelde ik me ook... op de universiteit kon ik niet echt zo helemaal aarden ofzo...”

“Waar het voornamelijk bij heeft gedragen is dat ik mijn plekje heb gevonden in de Nederlandse samenleving, waar ik me dan prettig voel. En waar, ja, waar ik mezelf in heb kunnen ontwikkelen.”

“Netwerk als in dat ik mensen ken die bijvoorbeeld weten van een bepaalde baan of waar ik aan kan vragen van hoe heb je dit gedaan. Die kan ik daarvoor connecten. In die zin wel. Maar in ieder geval sowieso al het zelfvertrouwen om altijd jezelf te zijn en gewoon om je roots. Dat dat jou uniek maakt tegenover iemand anders, die dan bijvoorbeeld ook solliciteert of over een onderwerp praat. Dat jouw eigen kennis ook waardevolle kennis is en dat dat jou uniek maakt. Dat je dat heel goed kan meenemen in de manier waarop je jezelf presenteert, daarin speelt [het netwerk] wel een grote rol qua ontwikkeling.”

